

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของวิธีสอนแบบการเรียนรู้เพื่อรอบรู้และแบบไม่ใช้การเรียนรู้ เพื่อรอบรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงอยู่ของการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

ผู้เขียน นางสาวอัญชญา ชุนศรีแก้ว
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา ปีการศึกษา 2530
คณะกรรมการที่ปรึกษา นายวัน เดชพิชัย
นางสาวโนรี ใจใส

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรู้ผลของวิธีสอนแบบการเรียนรู้เพื่อรอบรู้และแบบไม่ใช้การเรียนรู้เพื่อรอบรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงอยู่ของการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ตลอดจนกิริยาร่วมระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2530 จำนวน 128 คน แบ่งเป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจำนวน 64 คน และนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจำนวน 64 คน นักเรียนได้รับการสุ่มเข้ารับการทดลองเป็นจำนวน 4 กลุ่ม ๆ ละ 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้วมีการวัดความคงอยู่ของการเรียนรู้) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบสุ่มสมบูรณ์ 2×2 (วิธีสอน \times แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้เพื่อรอบรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบไม่ใช้การเรียนรู้เพื่อรอบรู้
2. ความคงอยู่ของการเรียนรู้เมื่อเวลาผ่านไป 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้เพื่อรอบรู้มีความคงอยู่ของการเรียนรู้นั้นมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบไม่ใช้การเรียนรู้เพื่อรอบรู้และความคงอยู่ของการเรียนรู้ในแต่ละวิธีสอนไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
4. ความคงอยู่ของการเรียนรู้เมื่อเวลาผ่านไป 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความคงอยู่ของการเรียนรู้นั้นมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและความคงอยู่ของการเรียนรู้ในแต่ละระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน
5. มีกิจกรรมระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับวิธีสอนในด้านผลสัมฤทธิ์ของการเรียน
6. ไม่มีกิจกรรมระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับวิธีสอนในด้านความคงอยู่ของการเรียนรู้

Thesis Title Effects of Mastery Learning and Non-Mastery
 Learning Methods on Achievement and Retention
 in Mathematics of students with Different
 Achievement Motivations

Name Unchana Khunsrikaew

Program Educational Psychology, Academic Year 1987

Advisors Mr. Wan Dechpichai
 Miss Noree Jaisai

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate the effects of mastery learning and non-mastery learning methods on achievement and retention in mathematics of students with different achievement motivations and interaction between variables : instructions and achievement motivations. The subjects were 128 Pratom 3 students of the academic year 1987 in Songkla province; all students were equally divided into two groups : were 64 of whom high achievement motivations and another 64 of low achievement motivations. The subjects were randomly assigned to four experimental groups with 32 students in each. The instrument used for collecting data was a mathematical achievement test. After the instructional treatments,

a retention was measured. The ANOVA 2 x 2 completely randomized factorial experiment (instructions x achievement motivations) was applied to analyze the data.

The results were as follows :

1. The students who were taught by mastery learning method had greater mathematice achievement than the ones who were taught by non-mastery learning method.

2. At the end of the first, the second, the fourth week after the test, the students who were taught by mastery learning method had greater retention than the ones who were taught by non-mastery learning method and each methods were not significantly different.

3. The students with achievement motivations had greater achievement than those with low achievement motivations.

4. At the end of the first, the second, the fourth week after the test, the students with achievement motivations had retention than those with low achievement motivations and each achievement motivations were not significantly different.

5. There was an interaction between achievement motivation and instruction as shown by achievement.

6. There was no an interaction between achievement motivation and instruction as shown by retention.